

der fører fritids-, lyst- eller fiskerfartøjer på mere end 15 fod, skal være i besiddelse af duelighedsbevis, og at fritidsfartøjer generelt skal påmales navn eller lignende identifikation. Endvidere foreslås det, at tilsynet med kravet om overholdelse af duelighedsbevis skal føres af toldvæsenet.

Der er tale om et spørgsmål, vi har behandlet et antal gange her i Folketingssalen, og som bekendt er de tidligere forslag blevet forkastet. I store træk er dette forslag en genfremsættelse af tidligere forslag fra SF fra henholdsvis 1984 og 1993. I december 1996 foreslog SF også duelighedsbevis indført i forbindelse med vore drøftelser om den nye besætningslov, men heller ikke ved den lejlighed var der den fornødne støtte til forslaget.

Tidligere forslag om duelighedsbevis for fritidsfartøjer er blevet forkastet, og det skyldes, at ulykkesstatistikkerne og antallet af eftersøgninger og redningsaktioner næppe har kunnet begrunde et obligatorisk duelighedsbevis. Duelighedsbeviset er et vældig godt bevis, for det er et bevis på, at man har et grundlæggende kendskab til søsikkerhed og navigation; men jeg finder, at behovet tilgodeses på en helt rimelig måde i forbindelse med den frivillige tilrettelæggelse af uddannelse og oplysningskampagner, som vi kender nu.

Der foregår et ganske stort arbejde, bl.a. gennem Søsportens Sikkerhedsråd, for at udbrede kendskabet til de farer, der nu engang kan forekomme, når man færdes på vandet, og vi er kommet ganske langt ad frivillighedens vej. Det er sådan, at der hvert eneste år aflægges 4.000 duelighedsprøver i sejlads, og at op imod 700 personer indstiller sig til yachtskippereksamen om året, og det sker som bekendt på frivillighedens basis.

Jeg synes ikke, man kan sige, at der er sket særlige forandringer i sikkerhedssituationen, altså med hensyn til det antal mennesker, der kommer galt af sted til søs. Tværtimod har vi en ganske gunstig udvikling – forstået på den måde, at der heldigvis sker færre ulykker, og at der i betragtelig grad er færre, der omkommer til søs.

Ifølge forslaget skal opmærksomheden især rettes mod de hurtigtgående både. Vi har desværre måttet konstatere, at der var et par meget alvorlige uheld sidste sommer med de såkaldte hurtigtgående både eller speedbåde, og her er der et område inden for fritidssporten, som vi bør se nærmere på, vil jeg gerne medgive. Jeg

har derfor bedt Søfartsstyrelsen om at prøve at undersøge, om der kan være behov for en særlig uddannelse – med andre ord: Om vi skal gennemføre en slags kørekort for hurtigsejlere. Vi skal måske også se på, om der skal indføres en minimumsalder for at føre store, stærke fartøjer og små, meget hurtigtgående fartøjer. Det kan vi gøre uden at foretage lovændringer, og jeg lægger megen vægt på, at vi kan og vil gøre det i et samarbejde med de relevante organisationer på området.

Beslutningsforslaget omfatter også et krav om duelighedsbevis for førere af mindre fiskeskibe. Jeg er enig i, at der er et behov for at se på kravene for nye fiskere, der kommer ind i erhvervet, men derimod ville jeg være meget bekymret ved og kan derfor heller ikke tilslutte mig forslaget om, at alle førere, uanset om de har sejlet i en længere årrække, skal have en duelighedsprøve. Det mener jeg simpelt hen er urimeligt. Imidlertid har jeg taget spørgsmålet op, og Søfartsstyrelsen har udsendt et udkast til en bekendtgørelse om uddannelseskravet for førere af mindre fiskeskibe, så erhvervet får mulighed for at komme med kommentarer. Jeg tror, reglerne kan være på plads endnu i begyndelsen af indeværende år.

Lad mig benytte lejligheden til at præcisere, at der allerede er sket væsentlige opstramninger af kravene til nye erhvervsfiskere, altså de unge, der ønsker at træde ind i erhvervet og begynder helt fra bunden. Der er i 1994 indført krav om et 3-ugers sikkerhedskursus for nye fiskere. Det er et betydeligt og fornuftigt element i bestræbelserne på at styrke sikkerheden på fiskeskibe, og det viser, at vi sammen med erhvervet er i stand til at styrke sikkerheden inden for de lovgivningsmæssige rammer, vi har i dag. Herudover er der etableret en frivillig fiskeruddannelse, som giver fiskerbådene det, vi kalder et blått bevis, og når der til næste år bliver indført nogle regler for nye førere af mindre fiskeskibe, synes jeg faktisk, vi er rimelig godt dækket ind med hensyn til de krav til fiskeskibe, der skal forøge sikkerheden til søs.

Desuden er der et krav i beslutningsforslaget om, at fritidsfartøjer – det er ikke nødvendigvis noget helt andet end fiskerfartøjer, men kan godt være det – skal mærkes, så de let kan identificeres, og forslagsstillerne begrundede kravet med, at politiet har efterlyst tydelig markering af navn og registreringsnummer på især de mindre, hurtigtgående motorbåde. Det kan godt være, at nogle politimestre er citeret i pressen